

Federatie voor Begrafenisinstellingen zonder winstoogmerk

Nieuwsbrief FKB

COLOFON

Deze Nieuwsbrief is het digitale informatieblad van de FKB. De FKB wil de belangen behartigen van uitvaartverenigingen.

Info: <http://www.f-k-b.nl>

Wilt u de Nieuwsbrief ontvangen?
Aanmelden via www.f-k-b.nl

Secretariaat van de FKB
mw. G.W. Nijland-Wevers
Telefoon: 0546-577981
E-mail: secretaris@f-k-b.nl

Heeft u informatie die geschikt is voor deze Nieuwsbrief?

Mail die dan naar:
secretaris@f-k-b.nl

FKB

een levende vereniging
rondom de dood

Nieuws.

Als er vroeger ergens iets gebeurde, ging de stadsomroeper rond om het nieuws te vertellen. Later zaten mensen gekluisterd aan de radio en nog iets later werd het radio en tv. Er zat een tijd tussen de gebeurtenis en de verkondiging daarvan. Tegenwoordig weten we het bijna op hetzelfde moment. Internet, en Twitter hebben de plaats van de stadsomroeper ingenomen. Ook deze nieuwsbrief wordt per e-mail verzonden. Het nadeel (of voordeel) is dat hierin morgen de vis niet meer verpakt kan worden. Nieuws is al geen nieuws meer, als het een paar uur oud is. Dan is het oud nieuws. Toch hebben de samenstellers van deze nieuwsbrief er weer alles aan gedaan om nieuws te vergaren en te bundelen. Soms misschien oud nieuws, soms nieuw nieuws. Maar in ieder geval actueel. De verhalen van mensen, de zakelijke aspecten, het komt allemaal weer aan bod. Ik hoop dat de nieuwswaarde hoog is.

Ik wens u veel leesplezier.

Afke den Hollander-Muller

In deze nieuwsbrief o.a.

- * Nieuwe wet bestuur en toezicht rechtspersonen (WBTR)
- * Belastingdienst introduceert formulier afzien vergoeding
- * Mysterie opgelost: in Ede vind je rijke stinkerds
- * Uitvaarten zijn nu veel persoonlijker dan vroeger
- * Waarom uitvaart tijdens corona zo intens en mooi kan zijn
- * Bunschoten gaat kerkklok minder luiden bij begrafenissen
- * Toch 2 x klok luiden bij begrafenissen

Er gloort licht aan de horizon

Toch weer een heel bijzondere corona-maand. Agenda redelijk vol maar het blijft toch totaal anders dat vergaderen, houden van besprekingen, via de digitale weg. En ook het “bijwonen” van de kerkdienst via een livestream is niet te vergelijken met het fysiek aanwezig kunnen zijn en participeren in een kerkdienst.

Toch gloort er wat licht aan de horizon. Een vergadering deels fysiek en deels virtueel. Maar ook konden wij afgelopen week, met Pinksteren dus een prachtig moment, weer starten met de kerkdiensten. Natuurlijk, maximaal 30 mensen, aanmelden, niet-zingen, corona-maatregelen, maar toch was het heel fijn om zo weer bij elkaar te kunnen zijn. En voor mij ook heel fijn om weer te kunnen spelen op mijn euphonium. Toch heel anders dan thuis een uurtje oefenen.

Zo zullen ook de versoepelingen van de maatregelen het vast mogelijk gaan maken om ergens in de komende maanden ledenvergaderingen te kunnen plannen.

Wat niet anders is dan anders en geen last heeft van corona-perikelen is de natuur om ons heen. Als ik zo rondwandelen, of struinen, of door drassige ondergronden heen dabbelen, is het niet anders dan in jaren zonder een veel-verlamdend-virus. Prachtige vergezichten, ooievaars die over mijn hoofd vliegen, en het lijkt alsof die ook jonge dieren hebben gebracht. Paar dagen later jonge gansjes, jonge meesjes en ook bij de gallows weer een nieuw pasgeboren kalfje. Even in alle rust van genieten. Goed om zo ook af en toe te ontspannen.

Mijn gedachtekrans?

Moet weer denken aan de verenigingsbestuurders die worstelen met de vraag hoe het aan te pakken met hun ledenvergadering, of van alle kanten horen dat ze wat moeten doen met een nieuwe wet en nog steeds te maken hebben met de wisselende omstandigheden. We zien uit naar blijvende en meer versoepelingen en het uiteindelijk weer gewoon kunnen maken van plannen zonder een slag om de arm te houden. Zal vast snel goed komen.

Meer samen, samen meer!

(J.J. den Hollander – Voorzitter FKB – Illikhoven, 26 mei 2021).

Nieuwe wet bestuur en toezicht rechtspersonen (WBTR)

Op 1 juli 2021 treedt de nieuwe Wet Bestuur en Toezicht Rechtspersonen (WBTR) in werking. Deze wet scherpt de positie, plichten en aansprakelijkheid van bestuursleden aan en geldt expliciet voor verenigingen en stichtingen.

De uniforme statuten (LSUW-statuten) die de FKB verenigingen hebben worden op dit moment nog een keer tegen het licht gehouden. Mocht er absolute noodzaak zijn om aanpassingen door te voeren dan wordt bezien of ook dit uniform te regelen is. Zodra er iets concreet is zullen wij dit delen met onze verenigingen.

Op kleine vrijwilligersorganisaties zoals dorpsoverleggen en gemeenschapshuisbesturen komt veel af. Vaak kost het toch al veel moeite om nieuwe bestuursleden te vinden. Deze nieuwe wet is erop gericht om krantenkoppen als 'De penningmeester van het kerkbestuur is er met de kas vandoor' in de toekomst te voorkomen.

Belangrijkste punten van de nieuwe wet:

1. uitvoering en toezicht dient gescheiden te worden (monistisch bestuur: uitvoerende en niet uitvoerende bestuurders);
2. meervoudig stemrecht verandert. Als bepaalde bestuurder meer stemmen kan uitbrengen dan de anderen tezamen, dan kan dat nog max 5 jaar. Zodra de statuten wijzigen verandert ook deze regeling;
3. verplicht in statuten opnemen wat er gebeurt bij belet of ontstentenis van een bestuurder/commisaris;
4. statuten hoeven nu niet à la minute gewijzigd te worden. Wet overruled de statuten op onderdelen;
5. regeling over tegenstrijdige belangen. Bestuurder met persoonlijk belang mag niet deelnemen aan besluitvorming over betreffend onderwerp.

Voordat de wet op 1 juli 2021 ingaat zou de vereniging of stichting haar zaakjes op orde dienen te hebben. Belangrijk is in ieder geval dat je als bestuur met elkaar bespreekt wat volgens jullie 'integer besturen' inhoudt en hoe je daar vervolgens met elkaar de afspraken over vastlegt.

In gesprekken met deskundigen geven zij allen aan dat deze wet vooral is bedoeld als hulpmiddel om het besturen van je vereniging of stichting te vergemakkelijken en zeker niet is bedoeld om vrijwillige bestuurders uit het verenigingsleven op te jagen. Met andere woorden: laat je niet gek maken en kijk eventueel even op je gemak waar deze wet nou precies om draait. De site WBTR.nl kan een hulpmiddel zijn om wat inzicht te krijgen.

Belangrijk is te weten dat voor een eventueel noodzakelijke statutenwijziging 5 jaren de tijd is. Het kan eventueel meegenomen worden in een statutenwijziging uit andere noodzaak.

Bunschoten gaat kerkklok minder luiden bij begrafenissen na klachten

BUNSCHOTEN-SPAKENBURG - De gemeente Bunschoten gaat het luiden van de grote klok bij St. Catharinakerk/Hervormde kerk bij begrafenissen minder vaak luiden. Omwonenden van de Bilderdijkstraat hadden dit aan de gemeente gevraagd.

De bewoners zeggen dat het aantal begrafenissen is toegenomen. Het luiden van de kerkklok wordt als hinderlijk ervaren en het geluid wordt als “monotoon en indringend” omschreven.

Sinds 2009 wordt de klok eerst geluid als de rouwdienst begint. Daarna wordt de klok ook geluid als de rouwstoet naar de begraafplaats gaat. Het luiden stopt pas wanneer de rouwstoet bij het graf is gearriveerd.

Burgemeester Melis van de Groep laat weten dat het luiden van de kerkklok belangrijk is. “Het luiden van de grote klok is een belangrijke traditie in onze gemeenschap en maakt deel uit van het publieke betoon van eerbied en respect”, schrijft hij aan de gemeenteraad. “Als gemeente hechten wij hier waarde aan om deze traditie voort te zetten.”

Niettemin begrijpt Van de Groep ook dat de omwonenden het geluid als hinderlijk ervaren. De gemeente gaat nu de procedure aanpassen. Vanaf 1 september wordt de klok daardoor alleen nog maar geluid als de rouwstoet na de dienst naar de begraafplaats gaat.

Volgens Van de Groep wordt hiermee de overlast voor de omgeving “aanzienlijk verminderd”. Uitvaartondernemers en omwonenden worden per brief over het besluit geïnformeerd.

Bron: RTV Utrecht, 08-05-2021, Sjaak.

-vervolg-

Doodsklokken blijven twee keer luiden bij begrafenissen; Bunschoten komt tot inkeer na protesten

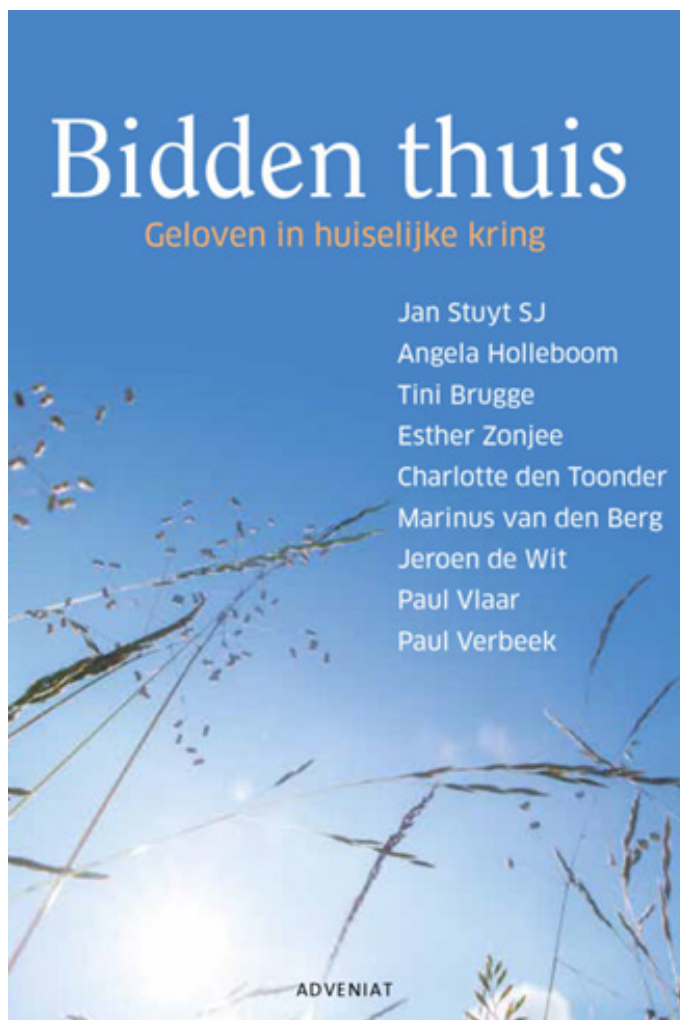
De kerkklokken van de hervormde St. Catharinakerk in Bunschoten blijven bij begrafenissen twee keer luiden, zoals de traditie in het dorp vereist. Het besluit van de gemeente om het bij één keer te laten - na klachten uit de buurt - is teruggedraaid na flinke protesten uit de samenleving.

De traditie is dat de kerkklokken luiden voor aanvang van een uitvaartdienst én in de periode dat de rouwstoet onderweg is van kerk naar begraafplaats. Zeker het afgelopen jaar betekende dat behoorlijk wat gebeier. Omwonenden van de Catharinakerk stoorden zich aan het veelvuldig gebeier van de doodsklokken en trokken aan de bel bij de gemeente. Het verzoek: kan het wat minder. Burgemeester en wethouders vonden het verzoek redelijk en besloten dat de klok vanaf september dit jaar nog maar één keer geluid mocht worden.

Het inperken van het klokgeluid was echter tegen het zere been van een groot deel van de lokale bevolking en daarom keert het gemeentebestuur op zijn schreden terug. 'Op het besluit om de klok nog maar één keer te luiden per begrafenis zijn veel reacties uit de samenleving gekomen', zo stelt het gemeentebestuur in een verklaring. 'Gezien het aantal en de inhoud van deze reacties heeft het college besloten om het besluit in te trekken. De procedure wordt dus niet aangepast per 1 september; de grote klok van de gemeentetoren blijft twee keer luiden per begrafenis.'

Bron: Noordhollands Dagblad, 19-05-2021.

Bidden thuis € 9,99

Bidden thuis, je geloof beleven in huiselijke kring. Als er geen bedevaart of processie mogelijk is. In verbondenheid met heiligen en helende plekken. Met een noeven voor bijzondere dagen in het jaar. En in een speciale bijlage negen dagen bidden tot Titus Brandsma.

Deel uit! 100 stuks of meer voor slechts € 4,- per stuk

Uitgeverij Adveniat

Postbus 44
3740 AA Baarn

Wegens de Coronamaatregelen zijn wij voor vragen het beste per e-mail bereikbaar.

t. +31 (0)88 238 36 00

e. info@adveniat.nl

Ingezonden door Wilma Nijland.

Eigen foto,
Sjaak.

Gaan we bij uitvaarten nog terug naar 300 man in een aula in plaats van de livestreams die er nu zijn?

BERGEN OP ZOOM/ROOSENDAAAL - Corona heeft de uitvaartwereld blijvend veranderd. Livestreams en erehagen zijn het nieuwe normaal tijdens een begrafenis of crematie. Of we snel teruggaan naar 300 man in een aula, uitvaartondernemer Jeffrey Coppens betwijfelt het.

Door de coronacrisis is de digitale uitvaart, die tot begin vorig jaar nauwelijks bestond, uitgegroeid tot een standaard onderdeel van een crematie of begrafenis. En hoewel voortgekomen uit pandemie waar niemand op zat te wachten, merken mensen uit de uitvaartbranche zoals Jeffrey Coppens, dat het online bijwonen van een afscheidsceremonie ook zeker bijzonder en intiem kan zijn.

„Een jaar geleden hadden we dat echt niet kunnen denken”, zegt Coppens. „Slechts sporadisch maakten we gebruik van livestreams. Want de techniek, die bestond al wel. Zo hebben we het ingezet bij het overlijden van een docent uit Roosendaal. Of voor een kleindochter uit Canada, die niet aanwezig kon zijn. Nu vragen families er bewust naar. Horen we achteraf dat mensen zich ook vanuit de huiskamer zo betrokken voelde bij het afscheid.”

Ruimte voor emotie

Volgens de uitvaartondernemer uit Roosendaal is de livestream niet meer weg te denken. „Het heeft zo-

veel voordelen. Families hoeven niemand af te wijzen. Nabestaanden hebben thuis soms meer ruimte om hun emoties te laten gaan. Maar ook voor het bedrijfsleven kan het een uitkomst zijn. Medewerkers kunnen de afscheidsceremonie vanaf de werkplek volgen.”

Ook Annette van de Meene, directeur van crematorium Zoom- en Zegestede verwacht dat livestreams een blijvertje zijn. „We betrekken inmiddels ook de kijker thuis bij de ceremonie. Dan doen we door mensen te vragen een kaarsje aan te steken. Op die manier raak je echt betrokken bij het afscheid, ook al zit je thuis.” Nog een bijkomstigheid die Van de Meene ziet is de mogelijkheid om de dienst terug te kijken.

Gros leeft in angst

„Directe nabestaanden leven soms echt in een roes, krijgen niet alles mee. Dan is het fijn dat je de dienst thuis terug kunt kijken.” Toch levert het online meekijken ook nog wel uitdagingen op. „We kregen in het begin heel veel belletjes van mensen. Met name voor ouderen is het soms lastig om in te loggen. Nu zit er een helpdesk klaar die mensen begeleidt in het volgen van de livestream.”

En hoewel er nu weer honderd mensen welkom zijn bij het afscheidnemen van een dierbare - de afgelopen periode was dat aantal beperkt tot vijftig - verwachten Coppens en Van de Meene niet dat de zalen meteen weer vol zitten. „Het gros van de mensen leeft nog in angst”, zegt Coppens. „Dat is niet zomaar verdwenen. Bovendien, de gemiddelde uitvaart telde voor corona nog maar 75 mensen. Honderd of meer zijn toch al uitzonderingen.”

Erehagen

Coppens verwacht in de toekomst juist meer kleinschalige afscheidsceremonies. „We zagen die trend al voor corona. Mensen willen in een intiemere setting afscheid kunnen nemen. Corona heeft die trend alleen maar aangezwengeld. We zien het ook terug in de vraag naar afscheidslocaties. Zo is de Vier Jaargetijden in Roosendaal, een relatief kleine locatie, erg in trek.”

Ook in trek zijn de erehagen. Met mensen langs de weg die nog een keer hun laatste groet betuigen. „Persoonlijk vind ik dat een van de mooiste ontwikkelingen. Het is heel indrukwekkend om langs zoveel mensen te rijden. Vaak filmen wij dat met een drone. Die beelden tonen we vervolgens meteen op de afscheidslocatie. Dat maakt echt veel indruk.”

Terwijl erehagen vaker plaatsvinden, hebben ontwikkelingen als drive-thru condoleance het juist niet gehaald. „Mensen vinden het vanuit de auto heel onpersoonlijk”, zegt Coppens. „Reden dat wij er niets mee gedaan hebben. Wel hebben wij de mogelijkheid voor een lopende ‘drive-thru’ door ons afscheidscentrum.”

Het glas heffen

Het goede nieuws over de versoepelingen, neemt niet weg dat de coronaregels het nemen van afscheid nog altijd beperken. „De situatie is veel beter dan een jaar geleden. Toen kon er echt niets. Dat was enorm pijnlijk om te zien. Nu kun je gelukkig achteraf wel samen koffie drinken, een broodje eten of het glas heffen. Maar veel meer dan dat kan er nog steeds niet.”

Van de Meene merkt dat het houden van 1,5 meter afstand in emotionele situaties, nog altijd zeer ingewikkeld is. „Het is en blijft tegennatuurlijk om elkaar niet aan te mogen raken als een dierbare is overleden. Ik zie ook van dichtbij dat het mensen in die situatie vaak niet lukt. Dat ze elkaar toch omarmen, of een knuffel geven. Maar het blijft voor ons lastig om op zo’n moment mensen te wijzen op de afstandsregel.”

Bron: BN de Stem, 03-05-2021, Sjaak.

Belastingdienst introduceert formulier afzien vergoeding in 2021

Als je organisatie een financiële vergoeding geeft aan een vrijwilliger, dan kan hij of zij daar van af willen zien. Onder voorwaarden is die vergoeding als gift aftrekbaar in de aangifte inkomstenbelasting, dit was al zo. Maar de Belastingdienst heeft nu een formulier hiervoor, zodat je organisatie kan bevestigen dat de vrijwilliger afziet van zijn of haar vergoeding.

Werkt je organisatie met vrijwilligers, dan kun je een (financiële) vrijwilligersvergoeding geven. Deze vergoeding voor vrijwilligers moet aan bepaalde voorwaarden voldoen. Ziet een vrijwilliger af van een vergoeding waar hij wel recht op had, dan kan hij een bedrag in aftrek brengen als gewone gift. Het drempelbedrag voor een gewone gift is 1% van je drempelinkomen (het totaal van inkomsten en aftrekposten in box 1, 2 en 3 van de inkomstenbelasting) met een minimum van € 60. Het bedrag boven deze drempel komt voor aftrek in de inkomstenbelasting in aanmerking. Er geldt een maximum van 10% van het drempelinkomen. Voor culturele ANBI's is de regeling ruimer. Deze vrijwilligers mogen de gift verhogen met 25% tot een maximum van € 1.250. Om van deze aftrek te profiteren, moet de vrijwilliger wel een vrijwilligersverklaring van je organisatie hebben.

Je organisatie vult deze verklaring in, zodat het voor de Belastingdienst duidelijk is dat de vrijwilliger afziet van een vergoeding. Met de **vrijwilligersverklaring** geeft je organisatie aan dat:

- de Belastingdienst je organisatie heeft aangemerkt als algemeen nut beogende instelling (ANBI);
- de genoemde persoon voor je organisatie als vrijwilliger heeft gewerkt;
- de vrijwilliger recht heeft op een vergoeding voor het verrichten van de werkzaamheden;
- je organisatie bereid is om de vergoeding aan de vrijwilliger te betalen en dat er ook voldoende financiële middelen zijn;
- dat de vrijwilliger heeft aangegeven dat hij in dat jaar afziet van het recht op uitbetaling van de vergoeding.

Informatie vanuit de Belastingdienst voor de vrijwilligers:

Kunt u een vrijwilligersvergoeding krijgen, maar ziet u daarvan af? Dan mag u deze vrijwilligersvergoeding in uw aangifte aftrekken als een gewone gift aan een ANBI.

Welke voorwaarden gelden voor het aftrekken van gewone giften, leest u bij **Periodieke giften en gewone giften. Wat is het verschil?**

U hebt ook een vrijwilligersverklaring nodig van de ANBI. Vul daartoe samen met de ANBI dit formulier in. Met een vrijwilligersverklaring verklaart een instelling:

- dat de belastinginspecteur deze instelling heeft aangemerkt als een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI)
- dat u in dit belastingjaar als vrijwilliger hebt gewerkt voor deze ANBI
- dat u als vrijwilliger recht hebt op een vergoeding voor het verrichten van de werkzaamheden
- dat de ANBI bereid is om deze vergoeding aan u uit te betalen en daarvoor ook de financiële middelen heeft
- dat u hebt aangegeven in het belastingjaar af te zien van het recht op uitbetaling van de vergoeding

Bron: Belastingdienst, ea 08-05-2021, Sjaak.

Mysterie opgelost: hier in Ede vind je rijke stinkers

Foto: Kirsten van der Wardt

Je kent vast de uitdrukking ‘rijke stinkerd’ wel. Maar waar komt die uitdrukking vandaan? Stinkt het geld? Wassen rijke mensen zich niet goed? Wij gingen op onderzoek uit en kwamen uit bij de Oude Kerk.

Er zijn meerdere theorieën over de uitdrukking ‘rijke stinkerd’ en één heeft te maken met de oude begrafenis cultuur. In de middeleeuwen werden mensen op een kerkhof of in een kerk begraven. De ‘gewone’ en arme mensen werden op een kerkhof begraven. In Ede was het kerkhof vroeger naast de kerk (hier is nu niets meer van terug te vinden). Daar had niemand last van de ontbindingsprocessen. De rijke mensen vonden hun rustplaats in de kerk. Terwijl zij daar lagen te rotten kwamen er natuurlijk allemaal vieze geurtjes vrij en daar was nog geen speciaal ventilatiesysteem voor. De overleden rijke mensen stonken dus.

Rijke families

Voor het christendom werd verspreid, waren de mensen die woonden in het gebied dat we nu Ede noemen gewend om hun doden te cremëren. Crematie was vanuit het christelijk geloof niet acceptabel en daarom ging men weer over tot begraven. De welgestelde mensen, bijvoorbeeld die van adel waren, werden in de kerk begraven. Daarom vind je in de Oude Kerk in het centrum van Ede grafzerken van de heren van Kernhem, families Van Ommeren en Van Erckelens. In de Sint Alexanderkerk in Bennekom liggen de heren van Harselo en leden uit het geslacht Toe Boecop. Zo liggen er ook leden van belangrijke families van vroeger in de kerken in Otterlo en Lunteren.

Een einde aan begraven in de kerk

Tot de Franse tijd werden overledenen in Ede begraven in de Oude Kerk of op het kerkhof rondom de kerk. Tijdens de diensten werd steeds meer gemopperd over de stank. Uiteindelijk nam de Koning het besluit om begraven in de kerk te verbieden per 1 januari 1829. Er werd uitzondering gemaakt voor bestaande familiegraven. En elke gemeente met meer dan duizend inwoners moest een nieuwe begraafplaats aanleggen, buiten de bebouwde kom. In Ede kwam deze aan de Paasbergweg. Later, in 1884, kwam er weer een nieuwe begraafplaats in Ede, aan de Asakkerweg. Die is er nu nog steeds.

Bron: In de buurt, Ede, 15-05-2021, Sjaak.

Regels rond uitvaarten zijn versoepeld, maar keuzestress voor nabestaanden blijft nog even: 'Het is ridicuul'

DRUNEN - Geen vijftig, maar maximaal honderd genodigden mogen er sinds woensdag weer aanwezig zijn bij een uitvaart. Voor nabestaanden klinkt dat als een prettige versoepeling, maar uitvaartondernemers zijn daarover verdeeld. „Zolang de horeca binnen niemand mag ontvangen, blijft er keuzestress.”

Versoepelingen.

Naar dat woord is gesnakt. Winkeliers ontvingen gisteren weer klanten zonder dat er een afspraak moet worden gemaakt, op terrassen blijven de stoelen tussen 12.00 en 18.00 uur niet meer leeg. De avondklok verdween en ook voor uitvaarten zijn er nieuwe regels.

Mooie ontwikkeling?

Het aantal mensen dat welkom is, is verdubbeld: van vijftig naar honderd. Een mooie ontwikkeling? Peter Huijs, eigenaar van Uitvaarthuijs Van Dommelen in Drunen, vindt van niet. „In het crematorium in Nieuwkuijk kun je vijftig mensen bijeen laten komen voor de koffietafel, honderd gaat niet lukken: je moet de 1,5 meter afstand in acht nemen.”

De horeca mag binnen nog niemand ontvangen. Wie nodig je uit en wie niet?
Keuzestress voor de familie dus

Peter Huijs, Uitvaarthuijs Dommelen in Drunen

Andere mogelijkheden zijn er niet, volgens hem. „De horeca mag binnen nog niemand ontvangen. Dus wie nodig je uit en wie niet? Keuzestress voor de familie dus. Juist met een uitvaart kun je er dat niet bij hebben.”

En: „Meer mensen is meer risico. Een uitvaart is met emoties beladen. Elkaar aanraken, omhelzen: soms gebeurt het automatisch. Met wellicht alle gevolgen van dien. Dat moet je zien te voorkomen.” Ook Branchevereniging Gecertificeerde Nederlandse Uitvaartondernemingen denkt er zo over.

Verdriet delen

Lowie van Gorp van Van Gorp Uitvaartzorg in Kaatsheuvel is wel blij met de verruiming. „Nu zie je families soms enorm worstelen wie ze moeten uitnodigen. Dat probleem wordt nu grotendeels getackeld. Bovendien, en nog belangrijker, bij het afscheid nemen wil je herinneringen en verdriet met elkaar delen. Nu kan dat heel beperkt, dat doet zeer.”

Mijn ervaring is dat juist vanwege corona veel mensen er toch niet naartoe gaan.
Ze zijn voorzichtig

Lowie van Gorp, Van Gorp Uitvaartzorg in Kaatsheuvel

En de koffietafel? „Mijn ervaring is dat juist vanwege corona veel mensen er toch niet naartoe gaan. Ze zijn voorzichtig. Wat ik ook adviseer: bel vooraf de genodigden op, vraag of ze naar de koffietafel willen komen. Nee, dat is niet vreemd. In deze tijd snapt iedereen dat.”

Heikel punt

De koffietafel is al langer een heikel punt. „Zeker wat een kerkelijke begrafenis betreft”, weet Huijs. „Na de dienst en de laatste eer op het kerkhof kunnen familie en genodigden nergens naartoe om even een kopje koffie te drinken. Ook met de verruiming niet. Bij de horeca mag je alleen van het terras gebruikmaken. Na een uitvaart doe je dat niet zo snel.”

Er zou een mouw aan te passen zijn: in de kerk een bakje troost serveren. „Dat mag niet”, weet Huijs. „Wel de uitvaart en de begrafenis, niet de koffietafel. Het is ridicuul. En pijnlijk, want de koffietafel is het moment om elkaar persoonlijk te ontmoeten, tot troost te zijn. Nu staan de mensen letterlijk en figuurlijk op straat.”

Wel de uitvaart en de begrafenis, niet de koffietafel. Het is ridicuul.

Peter Huijs

Hij vervolgt: „Of je krijgt vreemde constructies. De mis en de koffietafel in het crematorium, maar de overledene wordt wel begraven.” Zijn voorstel: „Versoepel dat.” Dan nog: kerken zullen wel mee moeten werken.

Intiemer

Overigens zijn de beperkingen - eerst dertig, daarna vijftig en nu honderd genodigden - niet altijd als zodanig ervaren. Huijs: „Sommige families vonden daardoor de uitvaart veel intiemer. In de toekomst, ook na corona, zal dat niet verdwijnen.”

Om zo veel mogelijk mensen de kans te geven om de uitvaart bij te wonen, werden de digitale mogelijkheden ingezet. Ook dat is een blijvertje, weet Van Gorp. „Online heeft een enorme vlucht genomen. Sommige uitvaarten halen honderden views. Voor corona bood een enkel crematorium, zoals in Tilburg, online de uitvaart bijwonen aan. Nu is het standaard.”

Bron: Brabants Dagblad, 29-04-2021, Sjaak.

Ronald is al 20 jaar uitvaartleider: 'Uitvaarten zijn nu veel persoonlijker dan vroeger'

Al twintig jaar lang werkt Ronald van Overbeek (52) als uitvaartleider bij Barbara Uitvaartverzorging. Nog steeds met evenveel toewijding en aandacht als toen hij in 2001 begon: "Ik zeg altijd: zodra je dit werk op de automatische piloot gaat doen, moet je ermee stoppen."

Waarschijnlijk heb je weleens gehoord van het beroep uitvaartleider, maar wat doet zo iemand eigenlijk? Ronald: "Als uitvaartleider regel ik het afscheid van overleden mensen van A tot Z. Het begint met langsgaan bij de familie zodra er een melding van overlijden komt. Ik bied hun ondersteuning en bespreek alle wensen voor de uitvaart."

Steeds persoonlijker

Ronald heeft de branche de afgelopen jaren zien veranderen. "Alles is tegenwoordig stukken persoonlijker dan een paar jaar geleden. Neem bijvoorbeeld rouwkaarten; die zijn vaak niet meer basic, maar juist gepersonaliseerd met afbeeldingen of foto's. Waar mensen vroeger kozen voor een simpele PowerPointpresentatie met foto's, maak ik tegenwoordig steeds vaker filmpjes met digitale levenslopen. Ik steek daar veel tijd, liefde en energie in. Achteraf hoor ik gelukkig vaak terug dat mensen het schitterend vonden."

Geen 9-tot-5 baan

Voordat Ronalds loopbaan bij Barbara Uitvaartverzorging begon, werkte hij op een begraafplaats. "Mijn toenmalige leermeester zag dat deze vacature voor een uitvaartleider vrijkwam en zei dat hij me geschikt vond om de familiezorg op me te nemen", blikt Ronald terug. De tip van zijn leermeester haalde hem over om te solliciteren. "Het vak interesseerde me altijd al, maar het is lastig om ertussen te komen. Toen deze kans zich voordeed, heb ik het eerst thuis besproken. Als uitvaartleider heb je namelijk geen 9 tot 5 baan. Mijn vrouw zei: als dit jouw droomwens is dan moet je ervoor gaan. Toen heb ik de overstap gemaakt."

Bijzondere uitvaarten

Het klinkt misschien cliché, maar volgens Ronald is het wel waar: iedere uitvaart is uniek. "Dat maakt dit vak ook zo boeiend. De basis is misschien hetzelfde, maar uiteindelijk is iedere familie – net als ieder afscheid – weer anders."

Zijn er uitvaarten die Ronald bijbleven? "Uitvaarten voor de Romagemeenschap zijn altijd heel bijzonder. Vaak is alles erg uitbundig en groots, bijvoorbeeld met een koets of een Amerikaanse kist. Daarnaast doe ik al twaalf jaar de uitvaarten van de Zusters Augustinessen en de fraters in De Bilt. Ik organiseer deze uitvaarten met liefde. Het zijn hele fijne, leuke mensen."

Taart of een bloemetje

Nog zoiets wat Ronald mooi vindt aan zijn beroep: het is ontzettend dankbaar. "Vaak krijg ik na afloop positieve reacties terug van nabestaanden. Als iemand zegt: bedankt, we hebben pap en mam op een waardige manier kunnen wegbrengen, dan geeft dat natuurlijk veel voldoening."

"We krijgen ook weleens een kleine attentie. Een paar weken geleden liet een familie een taart bij ons bezorgen, puur als dank. En het komt ook voor dat we een kaartje of bloemen krijgen. Daar doen we het natuurlijk niet voor, maar het is wel heel fijn."

Bron: Indebuurt, Utrecht, 10-05-2021, Sjaak.

Waarom uitvaart tijdens corona zo intens en mooi kan zijn

Door: Abdelkader Benali

Voor uitvaartbegeleidster Saskia zijn uitvaartdiensten in de coronaperiode juist intenser en mooier geworden, vertelt Abdelkader Benali in OVT. "Saskia werd verliefd op het ingetogen karakter van het nieuwe afscheid nemen."

Veranderende rituelen

Afgelopen week sprak ik met Saskia, ze werkt als uitvaartbegeleidster in Schiedam. Ik wilde van haar weten of corona onze rituelen rond de dood hebben veranderd. Saskia begeleidt families bij het afscheid nemen van een dierbare. Ze beschouwt zichzelf als een multitasker. Van de kaart tot de kist. En als ze een gezicht moet fatsoeneren, daar draait ze haar hand niet voor om.

We zaten in de ontvangstruimte. Om half drie zou er een dienst zijn, de dood kan niet wachten. De coronapandemie bracht niet alleen onder de levenden verwijdering, het zette ook de doden en de levenden op afstand van elkaar. Zo was het voor Saskia niet meer mogelijk om de nabestaanden thuis te bezoeken. Het plannen van de uitvaart, het uitzoeken van de kaart, het kiezen van de kist - alles moest via de digitale weg. Alleen de bloemen deed ze niet. Want kom je aan de bloemen, dan kom je aan de familie.

Eerste corona-dode

De begrafenis van de eerste corona-dode van Schiedam viel aan Saskia ten beurt. Een dienst waar normaliter honderd mensen bij aanwezig zijn, werd een bijeenkomst van maximaal dertig mensen. Daarnaast bleek de vrouw van de overledene positief getest; ze moest geïsoleerd worden van haar kinderen. Een van de kleinkinderen werd in een wit pak gehesen om haar tijdens de dienst in een bijkamer bij te staan. Om haar te troosten streelde zij over de hand van haar oma.

Saskia's hart brak. Ze was wel wat gewend, maar dit sloeg alles. Na afloop van de dienst was er geen mogelijkheid om thee of koffie te drinken. Er kon nog geen koekje van af. Saskia besloot toen van een nood een deugd te maken. Als de mensen niet naar de dode konden komen, dan kwam de dode wel naar de mensen. De lijkwagen reed door de straten van de overledene om de bewoners in staat te stellen afscheid te nemen, en zo werd de dood onderdeel van het publieke domein.

'Geweldige tijd'

Ik vraag Saskia hoe ze terugkijkt op deze historische tijd. Heeft ze er onder geleden? Het antwoord van Saskia verrast me: "Integendeel, het was een geweldige tijd." Saskia werd verliefd op het ingetogen karakter van het nieuwe afscheid nemen. "Een volle zaal is prachtig, maar als je je moet beperken tot dertig

mensen, dan moet je scherpe keuzes maken met wie je je verdriet wil delen. En dat maakt het afscheid intenser en dus mooier.”

De dag voor mijn bezoek begeleidde ze een oudere heer naar zijn laatste rustplek, de zoon van de man, zijn vrouw en de schoonmaakster die het huis van meneer jarenlang onder haar hoede had genomen, waren de enige aanwezigen. Het bestaan teruggebracht tot de essentie: de zoon, de vrouw en de schoonmaakster. Nee, het verdriet neemt Saskia niet mee naar huis, want het is niet haar verdriet. Dan komt er een ambulance voorrijden. Een vrouw wordt op de brancard naar binnen gedragen, gevolgd door haar kinderen en kleinkinderen. “Ze ligt in het ziekenhuis. Maar nu kan ze er toch bij zijn om afscheid te nemen van haar man”, zegt Saskia. Ze begint te snotteren, de tranen rollen over haar wangen en ze huilt.

Niets missen van OVT?

Hou dan de website van OVT in de gaten, abonneer je op de podcast, of volg het programma via Facebook en Twitter.

Bron: NPO radio1, 24-05-2021, Sjaak.

Uw FKB-samenwerkingspartner

Twenthe is

- meer dan 75 jaar een zelfstandige/solvabele uitvaartverzekeraar
- samenwerkingspartner van meer dan 200 uitvaartverenigingen
- specialist in uitvaartverzekeringen (geen andere verzekeringen)
- een no-nonsense organisatie, korte lijnen/persoonlijk contact

Meer samen, samen meer?

Informeer vrijblijvend bij onze buitendienst-inspectie

Regio Noord en West	Henk Schreiber	06-17498509
Regio Oost en Zuid	Cor ter Braak	06-17498499

Voor overige vragen: info@twenthe.nl of bel 053-4312732

Samenstelling Algemeen Bestuur FKB per 19-09-2020

Voorzitter:

Sjaak den Hollander, Illikhoven 14-A,
61116 AL Illikhoven. Tel.: 046 - 4810205
jjdenhollander@planet.nl

Secretariaat:

mw. G.W. Nijland-Wevers
Tel.: 06 - 23894310
secretaris@f-k-b.nl

Penningmeester:

Frenk Lardinois, Florence Nightingalestraat 155
6441 HW Brunssum Tel.: 045 - 5272717
penningmeester@f-k-b.nl

Webmaster:

Johnny Gunnewijk, Meidoornstraat 8,
9501 VZ Stadskanaal Tel.: 0599 - 612027
Gunnewijk@gmail.com

Bestuurslid:

Martin Slippens, Streekweg 347,
1616 AH Hoogkarspel Tel.: 0228 - 526740
mslippens@hetnet.nl

Herman Borgelink, Maatkamp 21
7482 KC Haaksbergen Tel.: 06 - 22386717
info@barbarahaaksbergen.nl

FKB

een levende vereniging rondom de dood

MEER SAMEN -SAMEN MEER

Bel gerust voor informatie

**Wij maken u met plezier verder wegwijs in de
FKB en uitvaartland!**

Regio Noord/Oost:

*(Groningen / Friesland / Drente / Overijssel /
Gelderland / Flevoland)*

Wilma Nijland Tel.: 06 - 23894310
Herman Borgelink Tel.: 06 - 22386717

Regio West:

*(Noord-Holland / Zuid-Holland / Utrecht / Zeel-
and)*

Martin Slippens Tel.: 0228 - 526740

Regio Zuid:

(Noord-Brabant / Limburg)

Sjaak den Hollander Tel.: 046 - 4810205
Frenk Lardinois Tel.: 045 - 5272717

